

РУСЛАН

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудни.
 Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. І. л. Дзюбровского (Хорунжий). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в ісаєлі Гавемана.
 Рунонієв звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаніє неопечатані візьмі від порта. — Оголошеня авіані пріймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 31 с. від стрічки.

Передплата
 на «РУСЛАНА» вносять:
 в Австрії:
 на цілий рік 20 кор
 на пів року 10 кор
 на чверть року 5 кор
 на місяць 1-70 кор
 За границю.
 на цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 на пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Поодинокє число по 10 сот.

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милость і віри не возьмеш, бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

На македонськiм вулькані.

(X) Скоро лише повіє весняним леготом на Балканськiм півострові, а на горах почне таяти сніг, проявляє ся там рік річно живий рух. В численних зворах і провалах появляють ся в Македонії менші і більші ватаги оружні, котрі загрожують безпечности житя і майна. І тепер, скоро лише потягнуло лагіднійше веремя, появили ся в Кумановскіх повіті (вілєту Ускопле) сербскі і болгарскі ватаги, а жертвою їх нападів упало кількох Болгар, в однім місци попала ся в їх руки почта, а єї ватаги складають ся з 30—80 людей. А хоча генеральний інспектор Гільмі-паша, котрий з порученя Високої Порти і під доглядом Австро-Угорщини та Росії має дбати про удержанє ладу і переведенє реформ в Македонії, веде з тими ватагами безнастанну боротьбу і де їх попаде, нищить, мимо того відносини в Македонії стають що раз непевнійші.

Справедливо отже замічає півурядовий болгарский «Нов. Вѣк», що постанови про реформи в Македонії, уложені на візді царя і цїсаря австрійского з підмогою обидвох міністрів заграничних справ в Мірцштегу не довели до бажаних успіхів і що для успокоєня Македонії треба ужити інших способів. Сей дневник указує на предлогу Англії, після котрої управа і реорганізація Македонії мала би бути повірена європейській комісії під начальством генерал-губернатора іменованого Портою і бачить в тім одинокую поруку і заряду проти розладу в Македонії. Вєй інші способи не доведуть, по думці сего дневника, до бажаної мети, а можуть лише продовжити там теперішнє положенє і оправдати конечність окупації. St. James Gazette зазначає також, що вигляди в Ма-

кедонії зовсім невїдрадні. Вправді при реорганізації жандармерії під впливом Австро-Угорщини і Росії замїтні деякі наслідки, але і они вельми незначні. Для того Англія предложила європейским державам подрібний начерк до рішучої європейської контролі в Македонії. Одначе єї держави відрочують виконанє сего пляну аж до переведеня фінансових реформ, над котрими тепер радять амбасадори в Царгороді. Очевидно нема тут згоди і єдності між європейскими державами, а кожда рада би свої власні замїри там перевести. Згаданий дневник зазначає, що по думці Англії всі доходи єї провінції повинні бути призначені на єї потреби. Німеччина противить ся такому домаганю, бо вважає се вельми важким для Туреччини, а ся остання, знаючи про прихильність Німеччини, не хоче чути про таке домаганє.

Нїхто не вірить, що би всі ті змаганя держав довели до якогось певного успіху; а тимчасом розлад росте, ворохобня змагає ся, оружні ватаги болгарскі, сербскі і інші вештають ся і стають так само грізні і для християньского населєня Македонії, як і турецке гнобленє. Тимчасом Болгарія і Туреччина покванно скріпляють і помножують свої воєнні сили, сприваджують оружє, мимо всяких урядових заперечень, бо можливість воєнного домаганя між обома тими сторонами є більше як певна.

Ми вже нераз вказували на становище, яке повинна би заняти Австро-Угорщина. Супроти того, що Росія задля важкої війни на далекім сході і внутрішнього розладу не може сповнити єї задачі, яку она на себе прийняла в умовах в Мірцштегу спільно з Австро-Угорщиною, повинна неминучо приступити до виконаня єї задачі сама Австро-Угорщина, а поступок сей був

би зовсім оправданий безнастанним розладом в Македонії як і неспроможностью Туреччини до переведеня вимаганих умовами в Мірцштегу реформ. Півурядовий болгарский «Нов. Вѣк» признає се вчасті і було би великою політичною помилкою з боку Австро-Угорщини, наколиб єю ролю прийняла на себе Болгарія, розчисляючи на протекцію Німеччини, де недавно князя Фердинанда так сердешно гостили. Австро-Угорщина сповнила би з одного боку культурне посланництво, яке їй довелось сповнити в Росії і Герцєговині, а з другого боку вплинулаб така акція неперечно на втихомирєнє розгорячених умів в Угорщині і приневолилоб до скупленя розстрілєних внутрішними спорами сил монархії.

Наше духовенство і право патронату.

Між иншими численними «добродійствами», якими може повелічати ся руский народ в Галичині, не послїднє місце займає право презентованя руского духовенства. Священик вже з обовязку свого званя мусить стояти все в першій ряді між народними робітниками. Служба народній справі, не тільки під зглядом моральним, але і материяльним, се одна з головних цїлий діяльности ревного священика. І ми видимо дійсно, що руске духовенство єю своєю задачу сповняє совісно. Від часу нашого відродженя аж по нинішній день, львина часть народної праці спочиває на плечах руского клиру. Нехай пише п. Бачинський в своїх «Гльоссах», що руский клир за час 50-літнього проводу над народом не зробив для него нічого, а навіть той провід був для народа шкідливим і погубним, нехай говорить п. Трильовский перед Українцями в Кїві, що наше духовенство се ворог народа, то і такі писаня і такі бесїди не здужують заперечати правди, яку мусить признати

Щаслива несвідомість.

Мой Іренці присвячую.

Працав ся... працав живочку добре-кохане своє любє, доню сердечну-кохану, потїху свою маленьку.

Очи єго заслезавились — сумнє пращанє, дуже сумнє пращанє...

Може він в послїднє глядить в ті прехороші очи своєї жінки — може в послїднє пестить мягонько-шовкове волосєчко доної коханої...

Зле з ним — зле дуже — лікарі кажуть рішучо виїхати на полуднє...

Праця — надмірна праця знищила єго молодий організм... і він бідолаха їде днєсь, їде далеко від жінки коханої, від доної любої... їде, щоб ратувати здоровлє... а єму єго треба — у него жінка кохана, у него доня маленька...

І щож они біднєнькі робилиб в євітї, наколиб єго, та єго праці не стало...

Він мусить жити, конче мусить жити, для них, для них двоє так дуже дуже дорогих єго сердцю...

Пора... найвисша пора... служниця вносить невеличкі пакунки...

Він чує, що вже час найвисший... він знає... а так єму якось годї виїти з єї комнати — де в тяжкій праці прожив тільки хвиль щастя-розкоші — де так добре, так дуже добре єму було...

Пора, пора вже найвисша... і він тулить щиросердечно жінку до свого розболїлого сердця, вицїловує єї заплакані очи.

Ах як тяженько, дуже тяженько єму.

Она обняла єго конвульсійно — гірко-гіренько заридала. А доня маленька позирає на заплакану мамусю на сумнєнького татусєя...

Схилилєсь, до неї — вдивлюєсь в невинні оченята — впиваєсь в них, неначєб хотїв з собою в євіт далекий їх забрати.

Глядить ясне-шовкове волосєчко — цїлує ті ручєнята дорогї... ті вальчики малєсєнькі...

А маленька гладить єго мякою ручкою, отирає єго заслезавленє лице, в другій держить кріпко «когутика», що днєсь він їа купив...

І він вже виходить... в послїднє пригортає до зболїлого сердця жінку кохану — в послїднє

цїлує доню сердечну — а она маленька підсуває до єго розпалєних губ праву ручку та шепоче пестливо:

«Татусю а цьомай і когутика єще».

Коросно 15. II. 1905.

Іван Косак.

СУПЕРНИК.

I.

Світла притїмилєсь незначно — в сали зацарила тишина.

Молодий артист стоїть на естраді — кланяєсь. Виразисті черти єго лица носять знамя генія. Очима обіймає публику, що потягнена славою вітця — прийшла на перший концерт сина.

Артист певною рукою потягнув смьчком і величаві звуки концерту «Е-пол» велєктризували слухачів. Скрипка заговорила так щиро-сердечно, так любовзвучно, так ревно а сильно і могутчо, що публика, єя скептична публика, онї-мила очарована.

Наукове Товариство ім. Шевченка
 отворило в лютім с. р.

КНИГАРНЮ

у Львові при ул. Театральній ч. I.

яка буде мати на складі крім усіх українських книжок також великий вибір книжок з літератури російської, польської, німецької, французької і інших. Через неї можна буде замовляти книжки і часописи у всіх європейських мовах.

черкани і поправлювані, тому не можна з горі сказати, котрі кандидатів перейшли. Одна з ранішніх газет обчислює в приближенні, котрі кандидати могли перейти, если би їх не счеркувано. На 6 літ стали би вибрані (розстріленим друком були також на рускій листі): Блюм-афельд (414 голосів), Шаер (7355), др. Левенштайн (7069), др. Дулемба, др. Шольман і др. Рошковский (по 6968), Габерле (6911), др. Бачевский (6909), кс. Ленкевич (6858), др. Писек (6767), Дайковский і др. Райс (по 6526), Ранапорт (6224), Маврський (5980), др. Радзішевський і Лигт (по 5976), др. Маль (5561), Вехонський (5658), Михальський, Цюхтінський і Ендер (по 5351), Найманн (5250), Губринович (4905), Олі, др. Бик і Лерський (по 4008), Шидловський (4804), Гінглер (4745), Зельтенрайх і Микулинський (по 4707), Йофаш (4650), Горгош (4611), Подловський (4547), Равський (4506), Владзімирський (4493), Мильський (4362), Валіхевич (4299), Лукавський (4293), Фридрих (4280), др. Цесельський (4101), Стеслович (4114), др. Адам (4088), Ваунг (4061), Козловський (4058), Баталія (3954), Барщевський і Левенгек (по 3916), др. Каро (3855). На три літа: Гаврачек (7.069), кс. Давидович (6570), др. Гольцер (5351) і др. Старжевський (4707). Таким чином, велич було масакри на деяких листах, було би вибраних 52 радних, а до тіснійшого вибору прийшло би лише що до двох радних. Руска листа віднесла сьв. т. у побіду, коли порівнати сегорічне її число 452 (в польських газетах подано хибно 446) зі 170-ма рускими листами, які віддано при виборах радних Львова перед трема роками. Если би по покінченню обчислення голосів показало ся, що тепер не перейшов до ради ні один Русин, то до тіснійших виборів прийдуть zapewно о. Ст. Фанович, Нагірний і о. Павик, котрі були і на інших листах польських. Польські комітети мусять тепер числити ся з рускими виборцями, які при тіснійших виборах підуть солідарно як вчера. Скрутний потребає кілька тижнів, а тіснійші вибори відбудуть ся не скорше як за місяць. Рускій комітет виборчий звязав проте всіх Русинів-виборців м. Львова, аби заховали легітимацийні карти до тіснійших виборів, до яких безперечно прийде, щоби відняти рускій голос не запропастив ся. Тут мусимо на жаль зазначити, що много Русинів, які мали право голосування, не одержали легітимацийних карт, а коли по них зголошували ся, то відправлювано їх ріжними викрутками з нічим.

— Товариство «Любов», яке має на цілі обезпечити ренти для вдів і сиріт по своїх членах а попри те і придане віно для дітей, пошукує посередників (агентів), котрі старали би ся придбати нових членів для сего товариства, за що оно відступає посередникам умовлену частку в плат, призначених на цілі адміністрації. Посередники, що хотіли би рівно зайняти ся тим ділом, могли би в міру придбаних обмежень мати річну квоту, яка при їх малих заходах могла би значно причинитись до піднесення їх стану економічного. До сего повинні поперед усього взяти ся жінки народних учителів, агенти «Дійстра», рахункові і інші урядники міст і містечок. Рефлектуючи зволіють внести письменні подання до дирекції товариства (Львів, Ринок 10), подаючи свої кваліфікаційні також личні і матерікові відношення, вказуючи при тим, у кого можна би про них засягнути близьких інформацій. — Дирекція тов. «Любов». У Львові дня 25. лютого 1905. — Проф. Волод. Шухевич, др. Стефан Федак.

— Опіка над австрійськими емігрантами в Америці. Франц Кальтенбрун, спеціальний комісар в міністерстві внутрішніх справ в Австрії подає до відомости загально, що буде зроблена проба упорядкувати розміщене австрійських емігрантів, котрі рік річно прибувають до Сполучених Держав в числі около 80.000, по дальших менше замешкалих державах. Справою сего заняло ся австрійське товариство в Новім Йорку а правительство Спол. Держав в Вашингтоні досить симпатично відноситься до сего ідеї. Представителі австрійського товариства будуть приймають емігрантів і о те старати ся, щоби они не марнували ся по дірах Нового Йорку і других великих міст. План сей тикає ся лиш австрійських емігрантів, а не угорських, котрі також в великій числі прибувають до Америки.

— Красва рада шкільна перенесла народних учителів: Онуфр. Курдидика з Калуша до Богородчан, Авг. Чосниковського і Августу Чосниковську з Загора до Галича, Сер. Опоневичівну з Борщева до Монастирськ, Кар. Козловського з Хороскова до Мшанця, Анг. Потураївну з Ячина до Полтви, Внк. Шаха з Чабарівки до Тростянца (пов. Бережани), Ів. Савича з Ромашівки до Ланшиня, Зоф. Тоганову з Улазова до Н. Села, Яд. Мазурка в Загірнях до Войтовці, Ол. Стеційну з Сарник до Волшатич, Мар. Дилінську з Н. Села до Щитовець і Каз. Серославського з Панталович до Пустині.

— В одній з польських гімназий у Львові лучив ся в сих днях факт, що кидав сьміє сьвітло на виховане польської гімназійної молодежи. Про-

фесора Губриновича ударив ученик V класи в лице за лиху ноту. Цілу аферу шкільна власть старає ся заглушувати, а її польські денники мовчать, бо се не стало ся в... рускій гімназії.

— Сегорічні цісарські маневри, як доносить Fremdenblatt, відбудуть ся в полудневих Чехах коло Страконіць В маневрах возьме участь цілий 8. корпус, частина 2. корпусу та відповідна скількість артилерії і кавалерії 2. корпусу армії. Головна квартира буде на замку кн. Альфреда Віндін-Греца в Стеткі. Маневри будуть тривати від 2. до 6. вересня.

— 3 Товариства св. Петра. На річ Тов-а св. Петра в містці лотім зложили (в коронах): о. Яцковский з Хмільна від себе і 2 церков 13; о. Грїб з Берліна 8, о. Юхнович з Корчина 23, о. Дзєрович з Топорова 12, дек. підгаецкий о. Лотоцький від там членів 12, о. Бакович з Лісенич від себе і церкви 6, ц. к. надінженер Мійський 10, редактор «Діла» др. Левіцкий 2, директор руского театру п. Губчак 2, дек. болехівський о. Грабоонецкий від там членів 81, Виділ фійї в Станиславові 5550, яко належатість за 2000 примірників нового статута, о. Єзерский з Гумніск від себе громади і церкви 16, дек. підгаецкий о. Лотоцький від там членів 33, о. Дудрович з Таврова від 2 церков і о. Бачинського 14, о. Авдикевич з Княжолоки 6, уряд гром. в Устю 5, о. Галицький з Стеняви 10, радник Будзіповський 10, Тома Дуткевич з Цішок 2, о. Мохнацкий 1, о. Шавала з Полтви 14, о. Кушнір з Лісенич 8, Виділ повітовий Калуш зпомогу 200, дек. рогатинський о. Городецкий 6, о. Сьвітенький з Лидичина від 2 церков 6, о. Дорожинський з Мизува 8, Виділ повітовий Стрий зпомогу 50, о. Габруевич з Ольхіяця 8, дек. ярицький о. Начовский 7, о. Боднар в Сьвітільниках 5, відпоручник дек. стрийського о. Шанковский від там членів 2365, о. Шанковский з Чарнижа 6, дек. ширецкий о. Пелех від там членів 14, о. Охримович з Велдіжа від 2 церков і від себе 14, о. Дяків з Лопушан 6, о. Садовский з Шибалина 16, церков в Суходолі і Линозії по 10, дек. журавеньский о. Березовский 7, о. Мєсорє з Поручина 12, о. Давидович з Радехова 14, о. Дорожинський з Межиріча 6, о. Тимус з Гумніск 2, о. Дудрович з Таврова 16, о. Черепашинський з Сорок 5, о. Сухаровский з Заболотце 8. — Став каси з кінцем лютого: 1245 К. Подана о зпомогу за 1904. мають вносити ся аж по загальних зборах і розписано конкурсу. За жертви дякує і о дальші умально просить. — Виділ

— Цісар дарував рещту карти 84 в'язням, а між ними 8-ом в мужескім карнім заведено у Львові, по 5 в муж. карних заведених в Станиславові і Висничу, а 3 в жіночім заведено у Львові.

— Дрібні вісти. У Львові утворено англійський консулят. Консулем іменований проф. Роман Залозецкий. — На зборах австрійських фармацевтів у Відні ухвалено резолюції, що до приготування нового страйку фармацевтів в Австрії, если новий проєкт реформи антикарства не буде вдоволяючий. — На шляху Куфштайн-Аля в Тироли вискочив із шин поспішний поїзд, причім машиніст тяжко покалічив ся.

— Для убогого ученика на чесне зложили дальше: ВПр. о. В. Марчак в Рипянки 2 К; ВПр. о. Ів. Любович з Острова к. Терн. 3 К. Разом доси є на ту ціль 33 К.

— Для Р. Тов-а педагог у Львові прислав на наші руки Всева. Монастир о. Василія в Бучачі 5 К; ВПр. о. Ів. Любович з Острова коло Терн. 2 К.

— На ремісничу бурсу у Львові прислав на наші руки ВПр. о. Ів. Любович з Острова коло Терн. 2 К.

— На будову дому львівського „Сокол“ прислав на наші руки ВПр. о. Ів. Любович з Острова к. Терн. 3 К.

В ячина.

— Безробітє в Америці. Історія міста Нового Йорку не знає ще так страшних відношин серед робітничого населення, як теперішні. 75.000 робітників живе там тепер без роботи, без кусника хліба і без даху над головою, серед так прикрої зими. Не дивниця отже, що число випадків крадежи, розбоїв, убійств і самоубійств страшенно там зросло, а причини сего не треба дальше шукати, як в тій нужді, яка панує серед робітників. Місто Новий Йорк, се місто найбагатших в сьвітї мільонерів, а заразом найбільших в сьвітї нуждарів. Ось тут один з многих примірів, як то аужда доводить чоловіка до злочину. В білий день, в само поудне, на одній з оживлених улиць Нового Йорку, молодий чоловік вярвав з рук прохожій жінці монетку з 2 доларями. Розуміє ся, що поліція сейчас его зловила і завела до поліційної канцелярії. «Так» сказав злодій, я тій нані украв гроші. І ви би інакше не зробили. Я був голодний. Від чотирох місяців шукаю даром за роботою. Все я попродав, що мав. Мешкав в одній норі в Брукліні; доки мав гроші, давали

мені їсти, а коли не стало грошей, викинули мене на улицю. Чи ви би витерпіли три дні без їдженя серед пайтяжких морозів? Я жebraв та ніхто не дав мені цента. Я бігав, щоби розгріти ся але обезсилений голодом і змучений я валив ся з ніг. Коло одного дому на сьмітю я знайшов кусник на пів замерзлого мяса, що викинули з кухні, і я то зів, бо інакше бувбим згинув з голоду. Тепер робіть зо мною, що хочете, дайте мене до в'язниці, але передовсім дайте мені що теплого їсти, бо з ніг паду!» Ось так живіть робітники в Новім-Йорку.

— Прасова реформа в Росії. Дня 23. п. ст. лютого відбуло ся в Петербурзі засіданє комісії для перегляду прасових законів. Нарадам проводив покликаний до того царем Д. Кобєко, член державної ради. Членами прасової комісії є: сенатори Боровиковский, Слущевский і Зєвєрев, президент наук академії Нікітин, члени академії Ключевский, Коні і гр. Голєнішев-Кутузов, редактор «Вєстїнка Європи» Стасюлевич, редактор «Гражданина» кн. Мещерекій, редактор «Кієвлянина» Піхно, видаєць «Нового Времени» Суворін, представителі міністерства внутр. справ кн. Шаховский, народної просьвіти Радлов, судівництва Деружинський, проф. дух. академії Рощественський і секретар комітету міністрів бар. Нольде. Референтом був заст. державного секретаря Верещагін. Наряди відкрив Д. Кобєко і представив історію нинішних прасових законів в Росії. Вкінці поставив під розвагу два питання: 1) Чи переступленє цензурних законів має як д си підлягати адміністраційним властям, чи судам? 2) Чи провінціоальну прасу належить зрівняти зі столичною? По короткій дискусії комісія одногласно заявила, що переступленє прасових законів має підлягати судам, а провінціоальну прасу належить зрівняти зі столичною і увільнити від превенційної цензури. Ст. ухвали прасової комісії предложить Кобєко цареві до затвердження.

— Божевільні в австрійській армії. Полковий лікар др. Рудольф Міхель помістив на сю тему дуже цікаву статію в останнім випуску часопису Der Militärarzt. На основі статистичних даних із усіх військових шпиталів за pp. 1899, 1900, 1901, 1902 і 1903 подає він таку скількість жовнярів відданих під лікарську обервацію за той час: 589, 612, 663, 717 і 807. Між ними було дійсно хорих умово 372, 388, 418, 477, 526, з сего признано умово хорих із привоуду судових розправ: 116, 129, 196, 209 і 257 жовнярів. Др. Міхель подає також відношин рядових божевільних до шарж. На основі матеріалу з віденського шпиталю гарнізонного виходить, що на 100 заобсервованих случаїв припадало 36 офіцерів а 64 із мужив. На кінці своєї статії замічує др. Міхель, що хоч і годї прийняти теорію французьких авторів, неначеб. військовоє житє було спеціально пригодною почвою для зросту духовних недуг, то все таки видно по наведених даних, що число божевільних у війську що раз збільшуєть ся. Сей сумний обяв повторює ся одначе і між цивільним населенєм.

— Старинні вірші у злодіїв. «Petit Parisien» доносить, що між річима сконфіскованими у паризьких злодіїв і вбійників найдено також старинні перекі рукописи, що мають велику етійність. Одна із рукописей обнимає писани славного перекого поета Нізамі із середини XII столітя. Інші рукописи містять праці математичні. Всі они писані на тонькім пергаміні, заносять острым запахом верблужого молока.

— Науки на місяць май дра І. Бартошевского. В числі тих Наук о чеснотах Пр. Д. Марії є також Науки о ві состраданю, котрі дуже добре надають ся яко Науки о страстях Христових. Ціна 3 К. Набути їх можна в книгарнях львівських — Ставропигійській (ул. Руска 3) і ім. Шевченка (ул. Театральна 1), або у автора (Львів ул. Домса 5) також erga intentiones. — В тих книгарнях або у автора можна набути також его Провіди недільні (по 4 К.). — Провіди страстні (по зниженій ціні 1 К. 40 с.). — Провіди похоронні (по зниж. ціні 4 К.). — Провіди празничні (по 4 К.) виключно в згаданих книгарнях.

Посмертні оповістки.

— О. Василь Целевич, сьвященик-ювілят, народив в Озернях коло Бучача, упокоїв ся дня 26. лютого в 78. році жата а в 55. р. сьвящєнства. В. е. п.!

Телеграми

в дня 1. марца.

— Лондон. Приватні телегр. ми доносять з Токію, що Куронаткін по тридневій битві програв і цофав ся поза Мукден. В Мукдені настав великий переполох. Жителі утікають. Державні каси перевезено до Харбіна.

Петербург. З Мукдену доносять, що ген. Леневич і ген. Кавльбарс цофаяють ся з поспіхом на північ до Мукдену.

Токіо. З бовнища наспіли вісти, що Японці побили російську армію коло Тінгоган на 25 миль на північ від Сімасі. Росіяни, які мали там 17.000 війська, втратили 2.000.

Варшава. Зеліничий страйк почав ся на шляху Гровць-Вілянів.

Петербург. На Кавказі ширить ся революційний рух по всіх місцевостях.

Мінськ. Питомці дух. семінарії знищили ціле помешканє ректора, а вайдені в нїм документи спалили. Семінарію замкнуно.

Надіслане.

окуліст
Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує

при ул. Личаківській ч. 19 А від 11-12 і від 4-5.

Др. Мирон Вахнянин

лікар лінії львівського універс., б. лікар клініки

проф. Лайдена в Берліні

порядує у внутрішніх недугах від 3-5 попол.

ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

Ученик приватист глядає лекції на селі. Приготовляє добре до гімназії Ласкаві зголошення надсилати: П. К. post. rest. Збараж.

В салоні штук Латура при пл. св. Духа отворена

щодня вистава образів українських артистів, артистичної різьби в дереві гуцульских майстрів, і українских плахт.

Вистава під протекторатом Наукового Тов-а ім. Шевченка потреває до 5. год. вечером 2. марца.

Відкрита від години 10. рано до 4. вечер і від 6. до 8. вечер при електричнім освітленю.

Colosseum
в пасажі Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 16. до 1. марта 1905.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представленє. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером. Що пятниці **High-Life** представленє. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, льожі і Г-рядні крісла можна їхати даром на представленє омнібусами Кольосоє, які ждуть коло Віденьської каварні.

„РУСКА ХАТА“

ілюстрована часопись літератури, штуки і сучасного життя

виходить кожного 5. і 20. в місяці в обемі 2 до 3 аркушів друку. Передплата на цілий рік виносить 12 К. —

Адрес адміністрації: Львів, Бляхарська ч. 8.

„Тревоги автора і видавника“

гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації „Руслава“ та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на веліновім папері виносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

Товариство взаїмного кредиту

„Джістер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові (Ринок ч. 10)

приймає вклади до опроцентования на 4 проц. і оплачує за вкладчиків податок рентовий; для ошадження коштів послілки можна присилати гроші чеками Щадниці поштової; вкладати може кожний, навіть і нечлени; на жаданє звертає ся вкладку кожного часу, навіть без виновідження (за есконтом).

ПОЗИЧКИ уділяє „Джістер“ своїм членам на 6 проц. сплату гіпотечних позичок розкладає ся до 15 літ; при 30 ратах $\frac{1}{2}$ -річних виносить рата амортизаційна (на капітал і відсотки) 5%; до позичок вимагає ся першої гіпотeki або доброй поруки.

На парцеляцію і купно більших обшарів треба звертати ся за позичками до „Джістера“.

Членами можуть бути тільки члени обезпечені в „Джістрі“.

Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі. — Дотепер уділів „Джістер“ на церкви, бурси, школи і т. д. 31.738 К.

Стан фондів Товар. кредитов. „Джістер“ 31/12 1904.

Вклади: 1.783.673 К.
Уділи членів: 133.117 К.
Ф. резервовий і ви.: 26.576 К.
Позички уділені: 1.616.402 К.
Цінні папери: 123.627 К.
Льокації: 169.456 К.
На рах. біжучім: 81.968 К.

Всілякі КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

виплачує без потручення провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

„Ще не вмерла Україна!“

Пісні патріотичні і народні, зложив на фортепьян

ДЕНИС СІЧИНЬСКИЙ

Часть I: Музыка, Часть II: Текст. 152 пісень. Накладом книгарні і складу пот. А. Штаудахера спілка в Станиславові.

Ціна 6 корон.

123(6-10)

Набути можна у видавцв і в усіх книгарнях.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

о год.	Приходять до Львова (головний дворець)	о год.	Відходять зі Львова (головний дворець)
6:00	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Хирова	6:20	до Іцкан, Яс, Букарешту, Жидачева, Потутор, Керезмезе, Чорткова (від $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ вкл.), Сучави
6:10	з Іцкан, Чорткова, Калуша, Делятина (чер. Коломию $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ вкл. в нед. і свята), Керезмезе ($\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ вкл.)	6:30	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Гусятина, Чорткова
7:30	з Рави рускої, Сокала	6:45	до Лавочного, Пешту, Дрогобича, Борислава
7:40	з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів	6:50	до Яворова
7:45	з Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша	8:25	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Любачева, Самбора, Законаного
8:00	з Самбора, Хирова	8:35	до Кракова, Відня, Праги, Ясла, Освянцима
8:10	з Станислава, Жидачева, Потутор	9:10	до Лавочного, Хирова, Калуша, Ходорова
8:20	з Яворова	9:25	до Самбора, Хирова
8:55	з Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Законаного через Краків, Мезелборча, Пешту	10:35	до Тернополя, Потутор
10:02	з Стрия, Борислава	10:45	до Черновець, Делятина, Заїцк, Новоселиці
10:20	з Рижена, Любачева	10:50	до Белаці, Сокала, Любачева
11:25	з Коломиї, Жидачева, Потутор, Керезмезе	1:55	посп. до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Чорткова, Заліцк, Гусятина
11:40	з Лавочного, Калуши, Хирова, Борислава	2:45	посп. Іцкан, Яс, Букарешту, Потутор, Калуша, Жидачева, Чорткова, Вишніці, Керезмезе
1:30	посп. з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Н. Санча, Ризанова, Івоича, Сянока, Хирова	2:55	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Праги, Законаного
1:40	посп. з Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліцк, Кізмана, Новоселиці (через Жучку, Вишніці)	3:05	до Стрия, Хирова, Борислава, Тухлі від $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ вкл.), Сколього ($\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ вкл.), Ходорова, Калуша
2:30	посп. з Підволочиск, Одеси, Київ, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Козови	3:30	до Рижена, Любачева, Хирова
4:35	з Стрия, Хирова, Тухлі ($\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ вкл.), Сколього ($\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ вкл.)	3:40	до Самбора, Хирова
4:45	з Яворова	5:48	до Яворова
5:03	з Сокала, Белаці, Любачева	5:55	до Коломиї, Жидачева
5:10	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Потутор, Заліцк, Гусятина, Івана пустого, Скали, Копичинців	6:20	до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Карльсбаду, Хирова, Пешту, Н. Санча
5:40	з Кракова, Берліна, Відня, Праги, Освянцима	6:40	до Лавочного, Пешту, Хирова, Борислава, Калуша
5:50	з Іцкан, Жидачева, Новоселиці і Сучави	7:05	до Рави рускої, Сокала
8:40	посп. з Кракова, Відня, Берліна, Праги, Івоича	9:00	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
9:10	з Іцкан, Букарешту, Чорткова, Потутор, Жидачева ($\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ вкл.), Гусятина, Керезмезе, Калуша	10:05	до Перемішля ($\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ вкл.), Хирова, Н. Загра
9:50	з Кракова, Відня, Берліна, Бродів, Варшави, Праги, Освянцима, Хирова	10:42	до Іцкан, Чорткова, Заліцк, Делятина, Сучави
10:10	з Самбора, Хирова, Сянока, Ясла	10:55	до Кракова, Відня, Бродів, Праги
10:20	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліцк, Скали, Івана пустого, Гусятина	11:00	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Грималова, Івана пуст., Скали, Гусятина, Потутор
10:40	з Лавочного, Пешту, Хирова, Калуша, Борислава	11:05	до Стрия
12:20	посп. з Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ вкл.), Сучави, Кізмана	11:10	до Рави рускої, Любачева (що неділі)
2:31	посп. з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Праги	12:45	посп. до Кракова, Відня, Берліна, Варшави, Праги, Законаного, Н. Санча
3:25	з Тернополя, Брок великих, Грималова	2:51	посп. до Іцкан, Яс, Букарешту, Чорткова, Керезмезе (від $\frac{1}{2}$ - $\frac{3}{4}$ вкл.), Сучави, Кізмана
	на дворець „Підзамче“	4:10	до Кракова, Відня, Бродів, Берліна, Праги, Пешту, Самбора, Сянока, Освянцима
7:20	з Підволочиск, Одеси, Київ і Бродів		з двірця „Підзамче“
2:15	посп. з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Грималова, Гусятина, Копичинець, Чорткова	6:43	до Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Чорткова
5:06	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліцк, Потутор, Івана пустого, Скали, Гусятина, Бродів, Грималова	6:52	до Тернополя, Потутор
10:02	з Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів, Копичинець, Заліцк, Івана пустого, Скали, Гусятина	2:09	посп. Підволочиск, Бродів, Київ, Одеси, Копичинець, Гусятина, Грималова, Скали, Івана пуст.
2:04	з Тернополя, Брок великих, Грималова	9:21	до Підволочиск, Київ, Одеси, Бродів
		11:24	до Підволочиск, Бродів, Копичинець, Заліцк, Івана пустого, Скали, Гусятина, Грималова

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:42, 7:10 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:43 пополудни, 7:54 і 8:59 вечером, (до 11/9 вкл.)
з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.), 10:00 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділі і свята).

зі Ширця 9:30 вечер (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята),
з Любича вед. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рижить ся від часу львівського о 36 мінут, а іменно 12 год. часу середно-європейского - 12 год. 36 мін часу львівского. — Ніч годичні від 6. вечер до 5:53 рано обведено рамками. — В місті продає білети двичайні агенція часописей И. Ст. Соколовского пасаж Гансманна 9. від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцких ч. 5.) уділяє повненє в справах залізнич., продає білети венского рода і розкладає їзди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5:48 рано, 9:30 і 10:50 передполуд., 1:05, 3:15 і 5:05 попол., 7:05 і 8:04 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.) 11:10 в ночи (що неділі).

до Янова 6:10 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/9 вкл.) 1:35 попол. (від 1/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5:48 пополудни.

до Ширця 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята),
до Любича вед. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в нед. і свят.)